

MĀCĪBU MATERIĀLS NR. 10

Dzīve totalitārisma režīmā

„Vācu jauniešiem 20. gadsimta trīsdesmitie gadi bija visnotaļ brīnišķīgs laiks. Sarkanie karogi ar kāškrustu, cepelīni, kas, Hitlera sūtīti, lidinājās virs visas Vācijas, Austrijas vēlme iekļauties Vācijas sastāvā — virs mums atkal mirdzēja saule, dzīvojām mierā, bijām paēduši. Dzīve gāja uz augšu!”

Avots: Frederic C. Tubach. Growing up in Nazi Germany (Jaunības gadi nacistiskajā Vācijā)

„... Lielākā daļa savā ikdienas dzīvē ar to īsti nesaskārās. Bija daži ierobežojumi [...], taču visnotaļ līdzīgi tiem, kādus bija noteikušas iepriekš pie varas bijušās labējā spārna valdības, un iedzīvotāji šos ierobežojumus bez grūtībām akceptēja. Viss joks slēpās tanī, ka ierobežojumi uz lielāko daļu cilvēku šā vai tā neattiecās. [...] Pulkvežiem pat izdevās iemantot labu attieksmi no lauksaimnieku puses, jo viņi dzēsa to parādus...”

Avots: kāds Grieķijas iedzīvotājs

„Vecais Bendžamins, ēzelis, kopš Sacelšanās nelikās mainījies ne par matu. Viņš darīja savu darbu tikpat lēni un stūrgalvīgi kā Džonsa laikā, nekad nevairījās no tā, taču nekad arī brīvprātīgi nepieteicās uz papildu darbiem. Par Sacelšanos un tās rezultātiem viņš nemēdza paust nekādu viedokli. Jautāts, vai nejūtas laimīgāks tagad, kad Džonss ir prom, viņš parasti atteica vienīgi: „Ēzeļi dzīvo ilgi. Neviens nekad nav redzējis beigtu ēzeļi,” — un pārējiem nācās samierināties ar šo mīklaino atbildi.”

Avots: Džordžs Orvels. Dzīvnieku ferma. Tulkojums latviešu valodā — Silvija Brice

„... Mums deva arī talonus pārtikai un reizēm — apģērbam. Talonus deva labiem darbiniekiem, taču tos dabūja arī pārējie. Bet šo priekšrocību dēļ darbiniekiem nebija atļauts streikot. Padomju laikos cilvēki nestreikojā, jo nebija nekādas vajadzības to darīt. Darbs bija visiem, un papildus tam bija arī dažādi citi labumi.”

Avots: Gendriks Vartanjans